

ת"פ 61553/09/20 - מדינת ישראל נגד דניאל אדרי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 61553-09-20 מדינת ישראל נ' אדרי

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
דניאל אדרי

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד רז הורוביץ ומאיה אשכנזי

בשם הנאשם: עו"ד משה אלון

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום, בביצוע עבירות שעניינן **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק) ו**ניסיון איומים** לפי סעיפים 192 ו-25 לחוק.
 2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בתאריכים 15.8.2020 ו- 26.9.2020, לאחר השעה 1:00 בלילה, שלח הנאשם מחשבונו ברשת החברתית "פייסבוק" הודעות פרטיות לעמוד העסקי של חבר הכנסת מטעם מפלגת "ישראל ביתנו", אלי אבידר (להלן: חבר הכנסת), ובהן כתב "אתה צריך כדור בראש דחוף". להודעה הראשונה הוסיף הנאשם סימן קריאה בסוף המשפט. ביום 26.9.2020 בשעות הערב, פתח המתמחה המשפטי של חבר הכנסת את עמוד הפייסבוק, אותו ניהל באותה תקופה, וקרא את ההודעות שכתב הנאשם. לאור האמור, הורשע הנאשם באיום על המתמחה בפגיעה בחבר הכנסת, ובניסיון איום על חבר הכנסת.
 3. ב"כ הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, מבלי שהוצגה הסכמה עונשית.
- בתסקיר מיום 14.6.2021 המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ולהשית עליו צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

נוכח עמדתה העונשית של המאשימה, ומבלי שהדבר יתפרש כהבעת עמדה אשר לעונש שייגזר על הנאשם, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, ומחווה הדעת שהתקבלה נמצא שהוא כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. מטעם הנאשם הוגש מסמך מתכנית "הצינור" (נ/1), לפיו משפחת הנאשם נמצאה כזכאית לסל מזון בשווי 2,000 ₪.

5. ב"כ המאשימה עמדו בטיעוניהן על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועל חומרת מעשיו, בהדגישן שישנו שוני בין איומים המופנים כלפי חבר כנסת לבין איומים המופנים כלפי אדם מן השורה, בהיותם פוגעים לא רק בשלוות נפשו ובחירות פעולתו של חבר הכנסת, אלא גם בציבור בוחריו. בהתחשב בהשלכות הפוטנציאליות הקשות שבאיום על חבר כנסת, ובהסתמך על פסיקה שהגישו, ביקשו ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, עתרו התובעות להשית על הנאשם עונש מאסר המצוי בשליש התחתון של המתחם, לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות להימנע מעבירה, זאת בהתחשב בעברו הנקי, בנסיבותיו האישיות, בהודאתו ובחרטה שהביע. ממילא ביקשו לדחות את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם, שכן מקרה זה אינו עונה לדבריהן על התנאים שנקבעו בפסיקה לצורך כך.

6. מנגד, חלק ב"כ הנאשם על מתחם הענישה שהציעה המאשימה, כאשר לגישתו המתחם נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, כאשר רק במקרי קיצון, ומקום שמדובר בנאשמים בעלי עבר פלילי, יושתו עונשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם ביקש לאבחן את פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה, והגיש פסיקה מטעמו התומכת לשיטתו בביטול ההרשעה בנסיבות מקרה זה, שאינו מן החמורים ובהינתן הנזק שייגרם לנאשם ככל שיורשע. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, צוין כי מדובר בהודעות שנשלחו בעידנא דריתחא, ללא "אקט פיזי נלווה" או המשכיות. ביחס לנזק הקונקרטי - צוין שהנאשם נעדר עבר פלילי, ממתין להשתלב בתכנית שיקום תעסוקתי מטעם הביטוח הלאומי וכי הרשעה עלולה למנוע בעדו להשתלב בעבודות פוטנציאליות. הוטעם שהנאשם מוסמך לעבוד כמציל וחובש ובעברו עבד כמאבטח בעל נשק, עבודות בהן לא יוכל לעסוק במידה ויורשע. הסנגור הוסיף ועמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר ועל המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה ולהסתפק בצו של"צ. לאור כל האמור לעיל, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה על מנת להבהיר שהעבירות לא בוצעו על רקע פוליטי. לדבריו, הגיב לקריאה של אדם מסוים להפגין ולהפר סגר בתחילת משבר הקורונה, כאשר קריאה זו דחפה אותו לומר לחבר הכנסת את אשר על לבו בדרך של כתיבת תגובה לפוסט שפורסם. הנאשם ביקש את התחשבות בית המשפט בעניין גובה הקנס שיוטל עליו לאור מצבו הכלכלי, בהתאם לאמור ב-נ/1.

סוגיית ביטול ההרשעה

8. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי מקרה זה אינו נמנה על המקרים הנדירים בהם ניתן להימנע מהרשעת הנאשם. להלן אביא נימוקי.

9. כלל יסוד במשפט הפלילי הוא שביטול הרשעה מהווה חריג לכלל לפיו מקום בו הוכחה אשמתו של אדם, יסתיים ההליך הפלילי בתוצאה של הרשעתו בדין [ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, (להלן: הלכת כתב)]. בבסיס קביעה זו עומדים רציונלים שונים ובהם הרתעת היחיד והרבים, מתן ביטוי לפסול שבמעשה בעיני החברה, ואפשרות להטיל עונש מרתיע במידת הצורך. לא יפלא אפוא, שנכח עקרונות חשובים אלה, נקבע כי האפשרות לחרוג מהם תיעשה רק במקרים נדירים וחריגים, שהוגדרו בהלכת כתב כ"...מקרים יוצאי-דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה". עוד נקבע בהלכת כתב שהימנעות מהרשעה אפשרית בהצטברותם של שני תנאים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. השני, כי על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, כאשר דרישת הפסיקה היא להוכחת קיומו של נזק קונקרטי שיפגע בסיכויי השיקום כתוצאה מההרשעה.

אשר לטיב הדרישה לקיומו של נזק קונקרטי, נקבע ברע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (10.11.2014) שיש לבססה היטב בראיות, וכי אין די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק שכזה. לעניין טיבה של התשתית הראייתית נקבע ש"אין די בהצגת הסכם עבודה, לפיו הרשעה בפלילים עשויה להשליך על תעסוקתו העתידית של המבקש", וכי על הנזק הקונקרטי להיות מוחשי וקונקרטי ולא תיאורטי ועתידי [רע"פ 9118/2012 פריגין נגד מדינת ישראל (01.01.2013); וראו גם: רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (21.10.2018); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.04.2018)].

10. ומן הכלל אל הפרט. הנאשם שלח באמצעות הפייסבוק הודעות לעמוד העסקי של חבר כנסת ובהן מלל המאיים על חייו של חבר כנסת, זאת בשתי הזדמנויות, בהפרש של מספר שבועות. ככלל, יש לראות בחומרה איומים המופנים כלפי חבר כנסת, בהינתן הפגיעה הגלומה בהם בעקרונות היסוד של הדמוקרטיה, ובהם חופש הפעולה של נבחר הציבור למלא את תפקידו ללא מורא. הטלת מורא על חבר כנסת עלולה להביא לפגיעה ביכולתו למלא תפקידו נאמנה. לפיכך, ניתן לראות באיומים על נבחר ציבור בכלל ועל חבר כנסת בפרט משום הפרת כללי המשחק הדמוקרטי ופגיעה בציבור כולו.

לצד האמור, ומבלי להקל ראש במעשיו הפסולים של הנאשם, הרי שבמדרג עבירות האיומים על חברי כנסת, מדובר באיומים המצויים ברף חומרה נמוך באופן יחסי: ההודעות נשלחו ברשת ה"פייסבוק", ולפחות במקרה הראשון לא נטען שההודעה נקראה בזמן אמת. יתרה מכך, מדובר באיומים נקודתיים שלא נלוו להם מעשים נוספים. הואיל ולא נטען שהאיומים הגיעו לאוזני חבר הכנסת או השפיעו על עבודתו או התנהלותו, הרי שהנזק שנגרם בפועל הוא קטן. לאור האמור, סבורני כי התנאי הראשון הדורש כי סוג העבירה בנסיבות העניין יאפשר את ביטול ההרשעה, מתקיים, גם אם בדוחק. ואולם, במצב דברים זה, דומני שעל הנאשם לעמוד ביתר שאת בתנאי השני, שעניינו הוכחת פגיעה קשה וקונקרטית בשיקומו.

11. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים מצאתי שהנאשם אינו עומד בתנאי זה. הנאשם אינו עובד בעת הזו, מלבד

עבודות מזדמנות בשיפוצים, ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי. טענתו בענין הפגיעה בסיכויי שיקומו מתמקדת בכך שהוא עתיד להשתלב בתכנית שיקום תעסוקתי וחששו שמא הרשעה תחסום בפניו אפשרויות תעסוקה, ובפרט תחומים בהם עסק בעבר וביניהם אבטחה והצלה. ואולם, כאמור, אין די בחשש תאורטי כדי לבסס נזק קונקרטי מוחשי. הנאשם לא הצביע על הצעת עבודה ספציפית שתסוכל ככל שיורשע ואף אם הצעה שכזו הייתה על הפרק, הרי שקשה להלום טענה כי סיכויי שיקומו ייפגעו קשות, כאשר פתוחה בפני הנאשם הדרך לעסוק בשלל עיסוקים בהם הרשעה לא תהווה לו מכשול. הרבה מעבר לצורך אזכיר שכאשר מדובר במקצועות טעוני רישוי, הרי שגם אם עלולה להיפגע יכולתו של נאשם לעסוק באותו מקצוע, יש להותיר את הדיון בדבר בידי הגורם המוסמך [רע"פ 1240/19 בר לוי נ' מדינת ישראל (24.3.2019)].

12. גם בפסקי הדין שהוגשו מטעם הנאשם ובהם הובאו דוגמאות למקרים בהם בוטלה הרשעה בעבירות איומים, אין כדי לסייע לו, שכן מדובר במקרים בעלי נסיבות ייחודיות וחריגות, שאינן מתקיימות בעניינו. כך, לדוגמא, בעפ"ג 19569-12-15 (מרכז-לוד) אוסקר נ' מדינת ישראל (20.11.2016) בוטלה הרשעת נאשם שתקף את אשתו, והרשעתו בוטלה לאחר שהוכח במהלך הליך הערעור קיומו של חשש ממשי לפגיעה בפרנסתו. בע"פ (מרכז-לוד) 7078-10-16 טל נ' מדינת ישראל (5.2.2017) זוכה אמנם הנאשם מעבירה של העלבת עובד ציבור ובוטלה הרשעתו בעבירות של הכשלת שוטר ואיומים, אולם הובהר מפורשות בפסק הדין כי מסקנות פסק הדין נוגעות אך ורק לנסיבות המקרה, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, תוך שצוין ש"אין מקום שפסק דין זה ישמש תקדים למקרים אחרים...". בעפ"ג (מרכז-לוד) 11761-06-17 גאבר נ' מדינת ישראל (29.4.2018) מגולמות גם כן נסיבות מיוחדות וחריגות של נאשמת שהרשעתה בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בוטלה, לאור בעיות רפואיות רבות מהן סבלו היא וילדיה ולאחר שהחלה בהליך שיקום משמעותי מול שירות המבחן. בעפ"ג (מרכז-לוד) 21037-11-13 אוהב ציון נ' מדינת ישראל (4.2.2014) בוטלה הרשעת הנאשם בעבירות של שהייה ביישוב חומש בניגוד לחוק יישום תכנית ההתנתקות והפרעה לקצין צה"ל. מעבר לעובדה שהעבירות שונות מעניינו, הרי שמדובר היה בנאשם שבעת ביצוע העבירות היה בן 18.5 ולפיכך בחינת הפגיעה הפוטנציאלית בעתידו שונה מזו שנעשית ביחס לנאשם בגיר, כפי שצוין בפסק הדין. דברים אלו נכונים גם ביחס לע"פ 8173/18 ציקלאורי נ' מדינת ישראל (6.6.2019) העוסק בנאשמים שנכון למועד הדיון בערעור היו חיילים בצה"ל.

נוכח כל המקובץ, מצאתי שהנאשם לא עמד בתנאים המצטברים שנקבעו בפסיקה לצורך ביטול הרשעה.

מתחם העונש ההולם

13. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. בהינתן שאיומי הנאשם כוונו כלפי חבר כנסת, הרי שלצד הפגיעה בזכות לכבוד ולחיים בבטחה ובשלווה, הרלוונטית לכל אדם, פגע הנאשם, גם בערכים המוגנים של כיבוד כללי המשטר הדמוקרטי והבטחת תפקודם השוטף

של נבחר ציבור. ואולם, כאמור, בנסיבותיו של תיק זה, עליהן עמדתי בפרק הקודם, אני סבור שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה. על כך יש להוסיף את התרשמות שירות המבחן מכך שברקע למעשים חוויות טראומטיות שהשפיעו על התנהלות הנאשם, ושהובילו להתדרדרות במצבו הנפשי, כאשר דומה שבעיותיו התעצמו בעקבות משבר מגפת הקורונה וחששו של הנאשם מפני הפצת המחלה.

מדיניות הענישה

15. ב"כ המאשימה הפנתה לשורה של פסקי דין העוסקים באיומים על עובדי ציבור, צוות רפואי, שופטים או מאוימים "מיוחדים" אחרים, במסגרתם הוטלו עונשי מאסר, בין אם לריצוי בפועל ובין אם לריצוי בדרך של עבודות שירות. ואולם, לאחר בחינתם, מצאתי שאין ללמוד מהם גזרה שווה לענייננו, בשים לב לנסיבותיהם החמורות, הכוללות, בין היתר, איומים פרונטאליים [למשל ת"פ (ראשל"צ) 11160-09-19 מדינת ישראל נ' קצב צור (22.3.2021) ועפ"ג (מרכז-לוד) 3787-05-21 (גזר הדין אינו חלוט)], או איומים בוטים, מוחשיים ולעתים אף קונקרטיים על חיי אדם [למשל רע"פ 4209/11 שטרית נ' מדינת ישראל (5.6.2011) (להלן: עניין שטרית); עפ"ג (מרכז-לוד) 15367-03-17 סימנדויב נ' מדינת ישראל (14.5.2017) (להלן: עניין סימנדויב)], לעתים תוך שימוש באלימות או במעשים פיזיים שנועדו להמחיש את כוונת המאיים [למשל עניין שטרית; ע"פ (מרכז-לוד) 74542-07-19 ג'ית נ' מדינת ישראל (18.2.2020)]. במקרים אחרים היה מדובר באיומים על מספר גורמים שונים בקשר לאותו עניין [למשל עניין סימנדויב; ע"פ (מרכז-לוד) 35610-09-20 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (29.11.2020)].

16. נוסף על כן הפנתה המאשימה לשני מקרים של איומים שבוצעו דרך רשת הפייסבוק. המקרה הראשון, ת"פ (ת"א) 14432-12-14 מדינת ישראל נ' נשר (17.12.2018) עסק בנאשם שהסריט עצמו בשתי הזדמנויות ושיתף את הסרטונים בדף פייסבוק שניהל, לו היו עוקבים רבים. בסרטונים השמיע הנאשם איומים נגד חברת הכנסת דאז חנין זועבי ואף הסית באופן בוטה לאלימות נגדה. בנסיבות אלו, מקרה, החמור בהרבה מענייננו, נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר אותו ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, ועל הנאשם הושת עונש עיקרי של חודש וחצי מאסר בעבודות שירות. במקרה השני, ת"פ (ת"א) 33360-07-17 מדינת ישראל נ' מאיר (3.11.2019), הורשע הנאשם בעבירת איומים לאחר שפרסם תגובה לפוסט בפייסבוק בגדרה כתב "...ואחמד טיבי אני יהיה יותר משמח לדפוק לך כדור בראש". הדברים הועברו לידיעתו של חבר הכנסת, והוא הגיש תלונה בגינם. באותו מקרה נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין "תקופת מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות", ועל הנאשם הוטלו 3 חודשי מאסר על תנאי. מקרה זה דומה במאפייניו למקרה שלפנינו, ועל אף שהוגש מטעם המאשימה, הוא אינו עולה בקנה אחד עם מתחם הענישה אותו ביקשה לקבוע.

17. מעבר לפסקי הדין אליהם הפנתה ההגנה בעניין ביטול ההרשעה, מטעם הנאשם הוגש ת"פ (רמ') 45722-06-19 מדינת ישראל נ' בל-חסן (3.5.2020), במסגרתו הורשע הנאשם בביצוע עבירת איומים פנים אל פנים כלפי שוטר, ובארבע עבירות איומים על ראש עיריית רמלה, שבוצעו באמצעות רשת הפייסבוק. כלל האיומים היו בוטים וחריפים. באותו מקרה נקבע מתחם ענישה מקל הנע בין צו של"צ וקנס לבין מספר חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר שניתן משקל מכריע לרקע שהוביל למעשים, שעיקרו מותו של קרוב משפחתו של הנאשם בתאונת דרכים בה הייתה מעורבת ניידת שיטור של עיריית רמלה יום קודם לכן. בנסיבות אלו נקבע שהאיומים נאמרו בעידנא דריתחא, עת "דמו

של הנאשם רתח" וללא מחשבה ולפיכך הושת על הנאשם צו של"צ כעונש עיקרי.

בשונה ממקרה זה, במקרה שלפנינו על אף שהנאשם חש נסער מקריאה של אדם אחר להפר סגר, והרגיש צורך להגיב בדרך בה בחר, הרי שאין מדובר באירוע טראומטי שהובילו לכתיבת התגובה המאיימת, מה גם שכזכור מדובר בשני פרסומים שונים שנכתבו בהפרש של מספר שבועות זה מזה. עוד יש לציין שהרקע לו טוען הנאשם אינו מופיע בכתב האישום, ועל כן יש להתייחס אליו בעירבון מוגבל.

18. עוד מצאתי להפנות לת"פ (ק"ש) 30547-07-16 מדינת ישראל נ' טס (27.9.2017), בו הורשע הנאשם בעבירת איומים כלפי שופטת שדנה בהליכים שהנאשם היה צד להם. האיומים הושמעו במסגרת מכתב תלונה שהגיש הנאשם לנציב תלונות הציבור על השופטים. בנסיבות אותו מקרה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו 4 חודשי מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף של 120 שעות לצד עונשים נלווים.

19. מהאמור עולה שעל אף שככלל יש לראות משנה חומרה באיומים המופנים כלפי נבחר ציבור, או עובדי ציבור, ביניהם חברי כנסת, ישנם מצבים בהם נסיבות ביצוע העבירה מצדיקות קביעת מתחם עונשי מקל, המשקף באופן מדויק יותר את נסיבות ביצועה. בנסיבות המקרה שלפנינו, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, שאינה גבוהה, ברקע לביצוע העבירות, לרבות רקעו האישי של הנאשם, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה וצו של"צ לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

קביעת עונשו של הנאשם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

20. הנאשם, כבן 49, נעדר עבר פלילי, נשוי, אב לשלושה ילדים, ומקיים אורח חיים נורמטיבי. מבלי להיכנס לפירוט יתר, עולה מתסקיר שירות המבחן שהנאשם סובל מפגיעות שונות, מורכבות וייחודיות, בין אם נפשיות ובין אם פיזיות, לרבות פוסט טראומה, מוכר כנכה 29% ומתקיים בעיקר מקצבת הכנסה. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות, והביע חרטה ובושה על מעשיו. הנאשם הביע הסכמתו להשתלב בטיפול ייעודי שהוצע לו על ידי שירות המבחן. שירות המבחן העריך שקיים סיכון נמוך להישנות התנהלות אלימה מצד הנאשם. לאור נכונות הנאשם לעבור הליך טיפולי ובשל חשיבות הטיפול לצורך הפחתת הסיכון בעתיד, המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו מבחן למשך שנה לצד צו של"צ בהיקף של 120 שעות כענישה קונקרטית חינוכית.

בהתחשב במכלול נסיבותיו האישיות הייחודיות של הנאשם, המפורטות בהרחבה בתסקיר, מצאתי למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה שנקבע.

21. מאחר שאין מדובר בעבירה בעלת היבטים כלכליים, ובשים לב למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, כמפורט בתסקיר, מצאתי להסתפק בהטלת התחייבות, חלף קנס.

22. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו מבחן למשך שנה מהיום.

ב. צו של"צ בהיקף של 120 שעות. הנאשם יבצע את השל"צ ברשת הספריות "כותר ראשון" בראשון לציון.

מובהר לנאשם שכל שלא יעמוד בצו השל"צ או בצו המבחן יוחזר עניינו לבית המשפט, וניתן יהיה לגזור עליו כל עונש אחר, לרבות עונש של מאסר בפועל.

ג. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של שלוש שנים מהיום על עבירת איומים.

ד. הנאשם יתחייב להימנע מביצוע עבירת איומים בתוך תקופה של שלוש שנים מהיום, וככל שיבצעה ישלם סך של 2,000 ₪.

23. ניתן בזאת צו כללי למוצגים. בהתאם להסכמת הצדדים, מכשיר הטלפון שנתפס יושב לידי הנאשם. כסף שהופקד על ידי הנאשם במסגרת תיק זה או במסגרת אחד מתיקי המעצר הקשורים אליו, יושב לידי, בהעדר מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

24. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשפ"ב, 29 ספטמבר 2021, בנוכחות הצדדים.